

UĞUR HEKAYƏSİ

Onun fikrincə, təhsil və təcrübə ən böyük iki elementdir ki, insanlar ona arxalanaraq, irəli gedə bilərlər. Düşünür ki təhsil və təcrübə olmasa, insanlar zahirən möhkəm görünsələr də, daxilən boş olacaqlar. Müsahibimiz Seymur Rəsulovdur. O, Amerikanın EBSCO şirkətində regional menecerdir, şirkət məhsulunun dünyanın 26 ölkəsindəki satışına məsuldur.

- Dünya Bankında, Böyük Britaniyanın Azərbaycandakı səfirliyində, ADA Universitetində çalışmışsınız. Sonra necə oldu ki, Qətdə işləməyə başladınız?

- ADA-da işlədiyim ikinci il Qəter Fondundan iş təklifi gəldi. Hamı elə bilirdi ki, avtobiografiyam o qədər yaxşı olub ki, sözügedən qurum özü məni axtarıb tapıb. Halbuki, dəfələrlə Qəter Fondu və xaricdəki digər qurumlara anket göndərmişdim. Yalnız Qəter Fondundan cavab gəldi və məni telefonla müsahibə etdilər. Çox həvəsli, pozitiv idim. Müsahibəni o qədər bəyəndilər ki, üz-üzə görüşə ehtiyac görmədilər. Sadəcə, mənim müsahibə olduğum elektron resursların və data bazanın idarə edilməsi vakansiyasına 3 illik iş təcrübəsi lazım idi. Həmin sahə üzrə təcrübəm isə sıfır idi. 2 milyon əhali olan Qəter üçün elektron resursların və data bazanın qurulmasını nəzərdə tuturdular. Bu, çox böyük layihə idi və sıfırdan başlamaq lazım idi. Onlar elə bir adam axtarırdılar ki, təcrübəsi olsun, hansısa ölkə üzrə bu işi əvvəllər həyata keçirsin. Mən onlara edə biləcəyimi, gerçəkləşdirmək istədiyimi layihələr haqqında məlumat verdim. Layihələri necə həyata keçirəcəyimi təsvir etdim, detallı danışdım. Onların xoşuna gəldi və mənə şans verdilər. 6 aylıq sınaq müddəti olmaq şərtlə işə götürdülər və 2012-ci ilin oktyabrında artıq Qətdə, Doha şəhərində idim. Qeyd edim ki, Qəter Fondu Amerikanın ən yaxşı 10 universitetini Qətərə gətirib və filiallarında qəterli tələbələrə təhsil verir. Eyni diplom, eyni müəllimlər, eyni təhsil, amma əsasən ödənişsiz. Regiondan olan tələbələr isə təqaüd proqramları ilə bu universitetdə təhsil ala bilərlər. 5 min işçisi olan Qəter Fondunun məqsədi o idi ki, bütün ölkə üzrə hər kəs elektron resurslara, tədqiqat məlumatlarına çıxış əldə etsinlər. Mənim vəzifəm isə bunu sıfırdan həyata keçirmək idi. Orada işə başlayanda 100-150 istifadəçisi olan data bazanı 1 il ərzində 7 minə qaldırdım. Cəmiyyətin müxtəlif sosial qrupları ilə işləməklə bu nəticəyə gəlib çıxa bildim.

- Qətdə işləyəndən sonra Amerikada təhsil aldınız, yoxsa sonra?

- Yaxın Şərqi ölkələrində işləmək üçün təhsil çox vacibdir. Hələ Qətərə gəlməmiş, Britaniya səfirliyində işləyəndə Amerikada İllinoys Universitetində kitabxanaçılıq və informasiya elmləri ixtisasına qəbul oldum. Təhsilimi başa vurub, Amerikada təcrübə proqramı keçəndə ADA Universitetindən iş təklifi aldım. O vaxt kitabxanaçılıq və data bazanın idarə edilməsi üzrə mənim bildiyim proqramı Azərbaycanda bilən yox idi. ADA kitabxana qururdu və elə bir adam axtarırdılar ki, onların getirəcəyi sistemi işlədə bilsin. Təcrübə proqramını başa çatdırıb Azərbaycana qayıdan kimi işə başladım.

- Hazırda Dubai mərkəzi EBSCO şirkətinin 26 ölkə üzrə satış təmsilçisiniz. Necə oldu EBSCO-da işə başladınız? Özü-özünü müraciət etdiniz, yoxsa onlar dəvət etdilər?

- Qəter Fondunda 2 il işləyəndən sonra sıxılmağa başladım. Bir işdən sıxılmağa başlayanda orada məhsuldar olmadığımı düşünürəm. Buna görə də yenilik axtarmağa çalışıram. Bəzi insanlar yeniliyi saç, geyim stilini, getdiyi yerləri dəyişməkdə, mən isə işimi dəyişməkdə görürəm. Qəter Fondunda sıxıldığımı hiss edəndə başqa vakansiyalara müraciət etməyə başladım və Dubayda "Springer" şirkətində Mərkəzi Asiya, Qəter və İran üzrə regional satış meneceri vakansiyasında işləmək təklifi aldım. "Springer" elm, texnologiya və tibb üzrə dünyanın lider şirkətidir. Alman neşriyyatıdır və Dubayda ofisləri var. Şərtlər çox yaxşı olduğu üçün dərhal təklifi qəbul etdim və Dohadan Dubaya köçdüm. Amma bir il sonra başa düşdüm ki, ərəblərə uyğunlaşa bilmirəm. Komandada üç nəfər ərəb var idi, bütün günü ərəbcə danışdılar. Anladım ki, bunlar mənə görə öz danışığı tərzini dəyişməyəcək, ərəbcə danışmağa davam edəcəklər. Bir il sonra şərtlər yaxşı olma-

sına, yeni iş tapmamağıma baxmayaraq, işimdən ayrılmağa qərar verdim. Bu həyat təcrübəsindən başa düşdüm ki, pul hər şey demək deyil. Ayda 10 min dollara yaxın əmək haqqı ala bilirsən, amma bu, o demək deyil ki, hər şey yaxşıdır. Maaşı ayda bir gün alırsınız, amma hər gün əzab çəkirsiniz. İşdən çıxandan sonra nə edəcəyim barədə düşündüm. Dedim, bəlkə Azərbaycana qayıdım, burada böyük bir tikinti şirkətindən iş təklifi almışdım. Amma çox keçmədi, Amerikanın EBSCO şirkətindən regional menecer vakansiyasına iş təklifi gəldi, bu dəfə çalışacağım ölkələr daha çox idi. Yaxın Şərqi, Şimali Afrika, Mərkəzi Asiya, İsrail, Türkiyə və İran olmaqla 26 ölkə ilə işləməliydim. İş təklifini qəbul etdim. Bu iş mənə böyük xoşbəxtlik gətirdi. Çünki işin spesifik qrafiki, geyim tərzini, ofisi, təzyiqi yoxdur. Mənə elə gəlir ki, insan karyera pilləsində irəlilədikcə, onun sərbəstliyi də artır. Mən son 5 ildə qazandığım iş təcrübəsində belə qənaətə gəldim ki, insanın işi ona azadlıq, bir də xoşbəxtlik gətirməlidir. Pul üçüncü mərhələdir. Əgər bir insan işdə azadlıq, istədiyi vaxt ofisə girib çıxa bilirsə, meneceri ilə istədiyi şəkildə dərdini bölüşür-

asandır. Amma bilmirlər ki, Almaniya TEDx-ə qəbul oluna kimi haradasa, 20-dən çox TEDx-ə müraciət etmişdim və bütün ölkələrdən rədd cavabı almışdım. Almaniya TEDx-də çıxış etməyimdə sözügedən ölkədə təhsil alan tələbə Emin Quliyevin rolu oldu. Eminin sayəsində Almaniya TEDx işti-raqçıları mənim "LinkedIn"dəki profilimə baxmışdılar, məqalələrimi bəyənməmişdilər, "Youtub"-da bir neçə çıxışımı izləmişdilər. Buna görə də TEDx-də çıxış etməyim üçün müraciət etdilər. Almaniya TEDx-ində belə bir qayda var ki, çıxışçılar müəyyən təlimləri keçəndən sonra səhnəyə buraxılırlar. Mən də həmin təlimlərdən keçdim. TEDx Dubayda isə tələbələr özləri Almaniya TEDx çıxışımı görüb, məni oraya dəvət etmişdilər. Bu ilin iyunun 3-də isə TEDx Ekvadorda çıxışım olacaq. Artıq təlimlər başlayıb.

“İnsanın işi ona azadlıq, bir də xoşbəxtlik gətirməlidir”

Seymur Rəsulov: “Təhsil və təcrübə ən böyük iki elementdir ki...”

sə, bu, xoşbəxtlikdir.

- 26 ölkədə satış baxırsınız. Bir ayın neçə gününü ölkədən kənar olursunuz?

- İndiyə kimi 26 ölkədən cəmi birinə - Omana getməmişəm. Əksər vaxt ölkədən kənar oluram. Məsələn, yanvar ayında 24 gün səyahətdə olmuşam. İnsan çox ölkəyə gedəndə təyyarədən və hoteldən bezir. Bir də ailən üçün çox darıxırsan. Bu işimin məni tərifləyir. Amma elə məni cəhətlərdir ki, onlardan şikayət edə bilmərəm (gülür - L.M.).

- Ay ərzində, dediyiniz kimi, təyyarədə çox olursunuz. Hava limanlarında vaxtınız səmərəli keçməsi üçün nə edirsiniz?

- Tranzit vaxtlarda bir az stresli olursan, təyyarədə vaxtında çatmağa çalışırsan. Amma sonradan İnternetdə axtarış nəticəsində öyrəndim ki, elə kredit kartları var ki, onlar sizə biznes lançlara çıxış imkanı verir. Aeroportlarda tranzitlərdə olanda şərt deyil ki, gedib balaca, quru oturmaqlarda otursunuz. İndi biznes lançları imkan verir ki, hava limanında özünüzü tərş edəsiniz, köynəyinizi ütələyəsiniz, pulsuz yeməklərdən istifadə edəsiniz, internetə qoşulasınız. Ən çox Doha, Dubai və Hamad hava limanlarından istifadə edirəm. Bunlar hamısı yaxşı biznes lançlarla təchiz olunub. Hava limanlarında vaxtınızı səmərəli keçirmək üçün əsas işim məqalələr yazmaqdan ibarətdir. Nəse oxuyanda oxuduğuma köklənə bilmirəm. Buna görə də daha çox audiokitablara qulaq asmağı xoşlayıram.

- Almaniya və Dubayda TEDx konfransında çıxış etmişiniz...

- Çoxları elə bilir ki, TEDx-ə çıxmaq çox

- TEDx-in birində sözün seyrindən danışmışsınız. İnsanı sözlə necə dəyişmək olar?

- Həyat yoldaşımın xalasının qudası İngiltərədə yaşayır və məni 1-2 dəfə toyda görmüşdü. Bir dəfə yemək ətrafında görüşdük. O xanım məni uzaqdan çağırırdı. Heç adını da bilmirdim. Dedi ki, çox yaraşlıq oğlansan, amma çox kökəlmisən. Burada bir rozental effekt var. Hansı ki, TEDx-də danışırıam. Bir müsbət, bir məni olur, amma müsbətlə də yekunlaşdırırsan. Dedi, yaraşlıq oğlansan, boyun hündürdür, amma diqqəti cəlb edəcək qədər kökəlmisən. Səhər saat 5-də sizə zəng gələndə necə oyanırsınızsa, bu, mənə eyni effekti yaratdı. Bir az yuxumu qaçıran kimi oldu. Bəzən sözlər insana elə təsir edir ki, insanın həyatını, spesifik davranışını dəyişə bilər.

- Yoldaşınız, övladınız tez-tez xaricə səfər etdiyinizə görə şikayətlənirlər?

- Oğlumun 2 yaşı var. Hələ şikayətlənməyi bilmir. Yoldaşım isə məni dəstəkləyir. İmkan olduqca, onları da özümle aparıram. Məsələn, balacam dəfələrlə Dubayda, Türkiyədə, İsraildə, Beyrutda olub. Düzdür, körpə ilə harasa getmək bir az çətinidir. Amma aparırıq, çünki istəyirəm ki, həm həyat yoldaşım mənim getdiyim yerləri görsün, həm də balaca indidən səyahət etməyə öyrəşsin. Çünki insan nə qədər çox səyahət edərsə, o qədər özünə əmin böyüyür.

- Seymur bəy, işinizdən əlavə, tez-tez gənclərimizlə görüşür, müxtəlif mövzulara onlara treninqlər keçir, həm də kouçunqla məşğul olursunuz. Qısa olaraq gənclə-

Lalə Musaqızı

rimizi oxumağa, təhsil almağa, işləməyə necə həvəsləndirərdiniz?

- Qeyd edim ki, kouçinqi mən hobbim kimi həyata keçirirəm, məqsədim pul qazanmaq deyil. Bizim əsas məqsədimiz gəncləri bir araya gətirmək və həvəsləndirməkdir. Mənə elə gəlir, təhsil və təcrübə ən böyük iki elementdir ki, insanlar ona arxalanaraq irəli gedə bilərlər. Təhsil və təcrübə olmasa, insanlar zahirən möhkəm görünsələr də, daxilən boş olacaq.

- Çox gözəl natiqlik qabiliyyətiniz var. Həm azərbaycanca, həm də ingiliscə gözəl danışsınız. Natiqlik anadangəlmə istedaddır, yoxsa sonradan qazanıla bilər?

- Düşünürəm ki, insanlar buna bir neçə seminardan sonra nail ola bilərlər. Sadəcə, bunu qırmaq və auditoriya qarşısına çıxıb fikrini ifadə etmək, utancaqlığı aradan qaldırmaq lazımdır ki, mesajlarınız da güclü olsun. Səmimi şəkildə danışa bilsəniz, insanları özünüzdə dost görsəniz - istər auditoriya qarşısında, istərsə də səmimi söhbətlərdə - sizin danışığınızı təsirli olacaq, nitqiniz də gözəl alınacaq.

- Son, ənənəvi sualımız: uğur sirriniz nədir?

- Bu yaxınlarda bir nəfərdən soruşdum ki, xoşbəxtlik necə bir şeydir. O, mənə cavab verdi ki, xoşbəxtlik subyektivdir, bəlkə də məni xoşbəxt edən şey səni qorxudur. Məlum oldu ki, mənim üçün xoşbəxtlik nəse uğur əldə etməkdir, onun üçün at sürməkdir. Həqiqətən də, bəlkə mən atlara yaxınlaşmaqdan qorxaram. Bu baxımdan mənə elə gəlir ki, uğurun da sirri subyektivdir. Mənim indiyədək əldə etdiklərim bir holdinqin icraçı direktoruna heç nə kimi görünmə bilər. Bu, tamamilə təbiidir. Yaxud, bir tələbənin 650 bal yığaraq, əldə etdiyi uğur mənim üçün kiçik görünə bilər, düşünürəm ki, həyata hələ təzə başlayır, bundan sonra onu daha çətin sınaqlar gözləyir. Amma insan ən kiçik uğurunu qeyd edə, sevənə bilirsə, bu özü də bir uğurdur. Buna görə həmişə seminarlarımda deyirəm ki, insan gərək özünü heç vaxt başqaları ilə müqayisə etməsin. Başqaları ilə müqayisə edəndə, insan çox tez həvəsdən düşür. İnsan özünü dünənki özü ilə müqayisə etməlidir. Dünən yeni edirdim, bu gün fərqli nə etmişəm, bu gün yeni nə öyrənmişəm və sabah nə edə bilərəm.